

Parafia Narodzenia Najświętszej Maryi Panny
w Sędziszowie Małopolskim

ZIARNO MARYI

Rok 2026 - luty Nr 2 (158)

Do użytku wewnętrznego.

Data wydania 01.02.2026 r.

ŚWIĘTY BŁAŻEJU MÓDL SIĘ ZA NAMI

Święty Błażej, żyjący w IV wieku biskup i męczennik, jest jednym z najpopularniejszych patronów w tradycji chrześcijańskiej, szczególnie czczonym jako orędownik w **chorobach gardła**.

Niestety, to, co wiadomo o życiu św. Błażeja, opiera się na różnych tradycjach. Był lekarzem, zanim w młodym wieku został konsekrowany na biskupa. Jego święto obchodzone jest 3 lutego.

Wszystkie źródła zgodnie wskazują, że św. Błażej był biskupem Sebasty w Armenii, który poniósł śmierć męczeńską za panowania Licyniusza około 316 roku n.e.

Tradycyjnym zwyczajem we wspomnienie św. Błażeja jest błogosławieństwo gardeł (Błażejki): To najbardziej charakterystyczny obrzęd odprowadzany w jego wspomnienie (3 lutego). Kapłan przykłada do gardeł wiernych dwie skrzyżowane i przewiązane czerwoną wstążką świece, zwane błażejkami.

Według legendy, Błażej uratował chłopca dławiącego się ością, co zapoczątkowało jego kult jako patrona gardła.

W polskiej tradycji ludowej, obok świec, w tym dniu często święci się jabłka. Wierzono, że zjedzenie takiego owocu chroni przed bólem gardła, chrypką i innymi dolegliwościami strun głosowych.

Św. Błażej jest głównym patronem chorwackiego miasta Dubrownik (Sveti Vlaho). Co roku odbywają się tam uroczyste procesje, a mieszkańcy wierzą, że święty uratował miasto przed najazdem Wenecjan.

Należy do grona Czternastu Świętych Wspomożycieli, czyli patronów wzywanych w najcięższych potrzebach i chorobach.

Ślub kościelny czy partnerstwo?

Małżeństwo sakramentalne poznaje się po postawie gotowości do bezwarunkowego, nierozzerwalnego bycia razem "na zawsze", niezależnie od trudności, co wynika z przyjęcia łaski sakramentalnej. Charakteryzuje się ono odpowiedzialnością za drugą osobę, a nie traktowaniem związku jako tymczasowej umowy partnerskiej, która może ulec rozwiązaniu.

Małżeństwo sakramentalne cechuje trwałość i wierność. To gotowość do bycia razem mimo chorób, niedołęstwa czy życiowych trudności (podejście "na zawsze", a nie "na próbę").

Małżeństwo sakramentalne ma wymiar duchowy – czyli otwartość na obecność Boga w relacji, traktowanie związku jako powołania.

Małżeństwo sakramentalne tworzy wzorzec dla dzieci. To tworzenie trwałej więzi, która jest fundamentem wychowania, a nie uciekanie się do modeli opieki naprzemiennej wynikających z rozstania.

Ślub kościelny bywa paradoksalnie postrzegany jako ryzykowny, jednak z perspektywy sakramentalnej to zapewnienie o wierności bez względu na okoliczności.

Można odnieść wrażenie, że zewnętrznie oba rodzaje związków wyglądają identycznie, jednak różnica tkwi w **fundamencie i źródle siły**. Małżeństwo sakramentalne rozpoznaje się przede wszystkim po tym, że w trudnych chwilach małżonkowie odwołują się do "Trzeciego" – do Boga, który jest gwarantem ich przysięgi.

W przeciwieństwie do układów partnerskich, małżeństwo sakramentalne opiera się na decyzji podjętej "z góry" na każdą okoliczność. Sakrament to nie tylko ceremonia, ale stała obecność łaski, która pozwala kochać, gdy ludzkie siły i "energia do zabiegania" o siebie nawzajem się wyczerpują.

Gdy w związku partnerskim pojawia się myśl o "rozstaniu bez komplikacji", małżonkowie sakramentalni szukają ratunku w modlitwie i wspólnotach duszpasterskich wierząc, że ich więź jest nierozzerwalna nie tylko mocą prawa, ale mocą Boga.

Paradoksalnie, para sakramentalna przyznaje się do bezsilności. Wiedzą, że ich miłość jest "szaleństwem" i ryzykiem, dlatego nie polegają wyłącznie na psychologii czy własnym "staraniu się", ale na **Łasce stanu**, która uzdalnia ich do przebaczenia.

W erze, gdy wiele tradycji zanika lub jest zastępowanych nowymi trendami, ślub kościelny pozostaje symbolem trwałości i ciągłości kulturowej. Ślub kościelny, z jego głębokim znaczeniem duchowym i kulturowym, jest jednym z tych rytuałów, które pomagają nam przetrwać trudne chwile i przypominają nam o tym, kim jesteśmy i skąd pochodzimy.

Papieska intencja na luty 2026:

Za dzieci nieuleczalnie chore.

Módlmy się, aby dzieci cierpiące na nieuleczalne choroby oraz ich rodziny otrzymywały niezbędną opiekę medyczną i wsparcie, nigdy nie tracąc siły i nadziei.

Jak odpowiedzieć na liczne wyzwania, przed którymi dziś staje Kościół peruwiański w swojej misji ewangelizacyjnej? Życ na sposób Apostołów, z prostotą, odwagą i całkowitą dyspozycyjnością, by pozwolić się prowadzić Panu – wskazał Leon XIV w przemówieniu do biskupów z Peru, którzy przybyli do Rzymu z wizytą ad limina. Papież prosił też, by przekazać Peruwiańczykom, że „nosi ich w swoim sercu i wspomina z miłością, zwłaszcza w modlitwie”.

Na tle narastających konfliktów oraz ponownego polegania na „logice brutalnej siły” Stała Misja Stolicy Apostolskiej przy Organizacji Narodów Zjednoczonych w Genewie, kierowana przez abp. Ettore Balestrero, nuncjusza apostolskiego i stałego obserwato-

Z życia Kościoła

ra Stolicy Apostolskiej, zorganizowała w środę, 28 stycznia 17. międzyreligijne nabożeństwo o pokój. W wydarzeniu udział wzięło około 300 dyplomatów, ambasadorów i przywódców religijnych.

Wielka Brytania: już 700 duchownych anglikańskich przeszło na katolicyzm

W latach 1992-2024 około 700 duchownych, w tym 16 biskupów, z Kościoła anglikańskiego w Wielkiej Brytanii przeszło do Kościoła katolickiego.

Zaobserwowano dwie fale konwersji na katolicyzm. Pierwsza nastąpiła po decyzji Kościoła Anglii z 1992 roku, która weszła w życie dwa lata później, o święceniach kapłańskich dla kobiet. Do Kościoła katolickiego przeszło wówczas ponad 150 anglikańskich duchownych.

Druga fala nastąpiła po wydaniu konstytucji apostolskiej „Anglicanorum coetibus” przez Benedykta XVI w 2009 roku, w której wyniku powstał w 2011 roku powstał Ordynariat personalny Matki Bożej z Walsingham. Ta struktura kanoniczna umożliwiła an-

glikanom wejście w pełną komunie z Kościołem katolickim, zachowując niektóre elementy własnej tradycji liturgicznej, duchowej i duszpasterskiej. Doszło wówczas do około 80 kolejnych konwersji anglikańskich duchownych.

2 lutego Kościół katolicki obchodzi święto Ofiarowania Pańskiego. Czyni to na pamiątkę ofiarowania przez Maryję i Józefa ich pierwszoroźnego syna, Jezusa, w świątyni jerozolimskiej. W polskiej tradycji jest to też święto Matki Bożej Gromnicznej.

Święto Ofiarowania Pańskiego przypada czterdziestego dnia po Bożym Narodzeniu. Jest to pamiątka ofiarowania Pana Jezusa w świątyni jerozolimskiej i dokonania przez Matkę Bożą obrzędu oczyszczenia.

2 lutego przypada także Dzień Życia Konsekrowanego. Siostry i bracia zakonnicy oraz m.in. wdowy i dziewice konsekrowane, podobnie jak Jezus w świątyni jerozolimskiej, ofiarowują swoje życie na wyłączną służbę Bogu.

W styczniu „z wody i Ducha Świętego” narodzili się:

Laura Branas

Antoni Bohdan Zięba

Tymoteusz Augustyn Wozowicz

W styczniu odeszli od nas do wieczności:

<i>† Wojciech Rafał Porys</i>	<i>1974 r.</i>
<i>† Kazimiera Bronisława Mycek z d. Depa</i>	<i>1946 r.</i>
<i>† Ireneusz Władysław Domański</i>	<i>1953 r.</i>
<i>† Damian Jawor</i>	<i>1982 r.</i>
<i>† Kazimiera Sibistowicz z d. Oleś</i>	<i>1938 r.</i>

Modlitwa o uzdrowienie do Matki Bożej z Lourdes

Matko Boża z Lourdes, Uzdrowienie chorych, przychodzę do Ciebie, aby prosić Cię o potrzebne łaski dla wszystkich chorych i cierpiących, a szczególnie dla... (wymień). Ty wiesz, jak bardzo ten człowiek cierpi, Ty wiesz, jak mu ulżyć w bólu. Pani moja, Twoje wstawiennictwo może naprawdę dokonać cudu, dlatego proszę Cię o potrzebne łaski dla chorego, aby z pokorą przyjął to, co Pan na niego zsyła. Daj mu nadzieję, że jego cierpienie ma sens, uproś wiarę w jego celowość, a także spokój ducha. Proszę, Matko Boża, zanieś moją modlitwę przed Boży tron. Amen.

PISMO DO UŻYTKU WEWNĘTRZNEGO
ADRES REDAKCJI:

Parafia Rzymskokatolicka pw. Narodzenia NMP
ul. Jana Pawła II 27 39-120 Sędziszów Młp.

Tel. do Ks. dyżurnego: 53772 80 80

Strona www: parafiasiedziszow.pl

Konto parafialne:

90 9172 0003 00016867 2000 0010